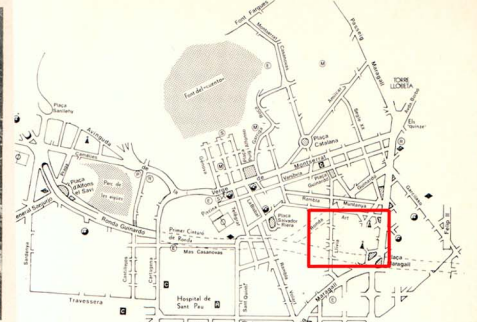

1849. Documentada existència del partit de la muntanya com a constituent del municipi de Sant Martí de Provençals abans que aquest fou annexionat a Barcelona. el partit es desenvolupa al llarg de la carretera d'horta entre el clot i gràcia enfilat a la falda de la muntanya pelada. Fins a finals del segle XIX, àrea de conreu pedreres i plantacions de garrofers.

35. El Guinardó, cap a 1910, vist des del parc Güell. A l'esquerra, les pedreres de la Muntanya Pelada; a la dreta, en primer terme, la plaça de Santllehy; al fons, a la dreta, l'Hospital de Sant Pau. Una foto feta avui des del mateix punt de mira mostraria un panorama molt més atapeït i una desaparició considerable de les torres que no s'han convertit en escoles. (Foto IMH.)

Tots els barris de barcelona. j.fabre. j.m.huertas claveria. guinardó 1976.

A cavall del segle XIX i XX. Inici de la formació del nucli del barri del guinardó al llarg dels terrenys comprats per Salvador Riera l'any 1896. entre el Mas guinardó i mas Viladomat. Del projecte se n'encarregarà Pere Bosc que divideix els terrenys en parcel·les de 200m² amb 6 metres de front de façana, pensat per acollir segones residències de gent amb recursos econòmics limitats.

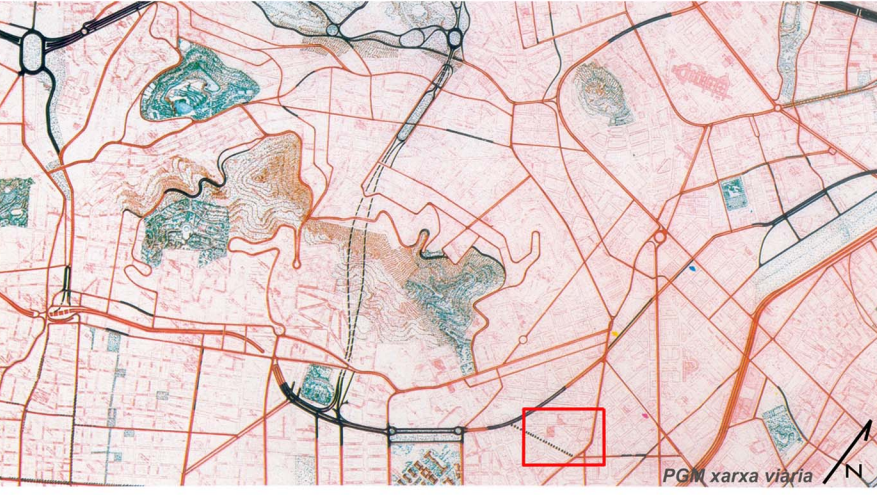
PGM classificació del sòl 1976 N

1911. Es consolida el pg Maragall (es va obrir bàsicament per permetre el pas del tramvia), com a eix barceloneta horta enfront de l'antiga carretera d'horta que passava pel carrer garrotxa. A l'entorn s'estableixen nous rics que havien fet les amèriques.

1913. Obertura Av. Verge Montserrat

"la casa del diumenge". En el llibre "el senyor Joanet del guinardó" s'explica sociològicament la formació del barri a través del fenomen de la casa i l'hortet, amb un estil "rústic" formalitzat amb una decoració de ciment agromollat de manera que semblessin roques. L'arbre més extès eren les acàcies.

Durant la guerra civil van quedar abandonades moltes de les torretes, repoblades posteriorment per gent de la barceloneta que fugia dels bombardejos a que estava sotmès el centre de la ciutat.

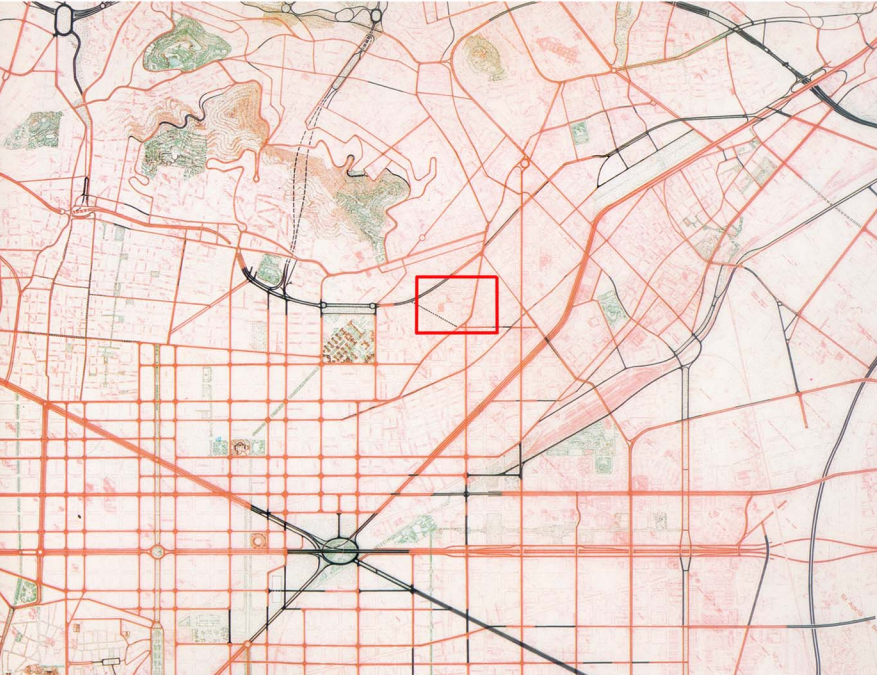

PGM xarxa viària

"fins el anys 50 continua sent un barri de pagesos, grangers, estuejants i rendistes. Els anys 50 y 60, el Guinardó pateix una transformació brutal a causa d'una especulació que arrassa amb gran part de les construccions anteriors, (masos històrics inclosos), "recolzada" d'una manca total de planificació urbana que no dona resposta a l'allau immigratori. Com a conseqüència, es quadruplica la població del barri, la tipologia de vivenda resulta molt heterogènia i descompensada; alhora que es fa palesa una manca important d'espais verds, equipaments i centres socials. No s'aconsegueix evitar el fenomen del barraquisme.

Als anys cinquanta els lloguers rondaven les 400 pessetes al mes.

El projecte del tram B del cinturó de ronda ha creat un fort conflicte en el barri des del 1966 perquè en el seu projecte inicial se n'extreu la més que probable partició del nucli històric del barri, i es calcula la pèrdua de 500 vivendes, uns cent comerços, 1500 llocs de treball i mil escolars.

Després d'una paulatina degradació del barri, (òbvia a qualsevol que hi passeja), fruit d'una manca de micro actuacions i adequacions progressives, que denoten una deixadesa respecte el barri L'ajuntament es disposa actuar-hi ara, de forma intervencionista i poc consensuada per intentar canviar la dinàmica de l'oblit, en un dels barris amb la població més envellida.

a 01
Barri del Guinardó

Diversitat de tipologies de vivenda i un deteriorament de les xarxes

Mercat del guinardó en terrenys del mas verdura, realitzat el 1963, és un edifici representatiu del barri. Al fons el convent dels mínims, el campanar del qual és una icona visual del barri.

Punt de vifurcació de la ronda guinardó i el tram B del cinturó de ronda.